CHRISTO-PHOROS

A Soproni Evangélikus Egyházközség lapja

ingyenes kiadvány

XVIII. évfolyam, 2. szám

2011. húsvét

Kassák Lajos: Harangszó

Feltámadott, mondják a népek és
Megsüvegelik,
Nevét a názáretinek, ki az ács fia volt
s megenyhült már a szél is s a rügyek
kisarjadtak.
Kétezer éve látják őt a vének és a gyerekek
Amint hosszú, fehér ingecskéjében lépeget
S alszik a tengerre szállt halászok bárkájában.

Én is emlékszem rá, mint az egykori
Játszótársra
S ti is útszéli csavargók és mesteremberek
Akik hű követői vagytok valamennyien
A nincstelenségben, az útban és az igazságban

Igen, igen, az Ő árnya is visszhangja vagyunk
mi
s bár nem ízlelgetjük a húsvéti bárány húsát
mindennapi kenyerünkben s vizünkben
dicsérjük,
hogy vérünkből való s meghalt értünk
a kereszten.

Nagypénteki igehirdetés

Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megkorbácsoltatta. A katonák tövisből koronát fontak, a fejére tették, és bíborruhát adtak rá; oda járultak hozzá, és ezt mondták: „Üdvözlégy, zsidók királya!" – és arcul ütötték. Pilátus ismét kiment az épület elé, és így szólt hozzájuk: „Íme, kihozom őt nektek. Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne." Ekkor kijött Jézus az épület elé, rajta volt a töviskorona és a bíborruha. Pilátus így szólt hozzájuk: „Íme, az ember!" Amint meglátták Jézust a főpapok és a szolgák, így kiáltoztak: „Feszítsd meg, feszítsd meg!" Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Vegyétek át ti, és feszítsétek meg, mert én nem találom bűnösnek." A zsidók így válaszoltak neki: „Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát." (Jn 19, 1–7)

Keresztyén Gyülekezet! Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

„Ecce Homo" – Íme, az ember! – mondta Pilátus azon a Munkácsy által is megfestett tornácon, amikor a katonák gúnyolódása után újra elővezették Jézust. Bíborköpeny volt a vállára terítve, nádszál volt a kezében, és a töviskoronától már patakokban folyt a vér arcára. S azóta is kérdés, komoly, mély kérdés, hogy mit jelent ez?

Ha nem látnánk magunk előtt a Munkácsy-kép alapján Pilátus Jézusra mutató kezét, akkor egészen másként is érthetnénk ezeket a szavakat. „Íme, az ember": aki arra képes, hogy az ártatlant megkorbácsoltassa, aki *feszítsd meg*-et kiáltson, aki képes a kiszolgáltatott bántalmazására, és képes arra, hogy minden igazságérzetét félretéve a többség akaratához igazodjon. Íme, az ember – Pilátus – a számító, kétszínű. Ilyen az ember.

Íme, az ember – a hatalom szolgálatában álló katona, aki képes a gúny tárgyává tenni a szentet! Íme, az ember – a vallási ideológiák gyártója, aki féltékeny a pozíciójára, és a zsarolástól sem retten vissza, hogy az Isten küldöttét megölesse.

Megdöbbentő erővel énekel a Mantra együttes erről az Íme, az ember című számában: Mintha Pilátus és a Jézus halálát akarók énekelnék:

Le kell győznöm
Meg kell ölnöm
Ki kell irtanom
Meg kell vágnom
Ki kell tépnem
Az enyém a hatalom
Íme itt van
Íme megszületett az ember
Lelövöm, kiszögelem
Fenyegetem, kifeszítem
Lenyúzom, megiszom
Csak azért, mert azt hiszem
Az enyém a hatalom

Majd a harmadik versszakban hangvételváltás történik, mintha a rádöbbenés hangja szólalna meg:

De amíg nem jön senki,
Aki elmondja, mire való
Ez az élet, amit kaptam,
Addig csak őrültségeket teszek,
És pokollá teszem a saját
És mások életét
Én akkor is ember akarok lenni,
Én akkor is emberré akarok válni.

De ki is valójában az ember? Pilátus – tudjuk – nem egyszerűen magára mutatva, nem is az előtte hőzöngőkre nézve mondta ki szavait. Hanem arra nézve, akit kihallgatott, és akiben nem talált semmi bűnt, aki a gúnyt és a megaláztatást is némám, minden lázadás nélkül tűrte, aki szelíd volt és alázatos szívű, még vele, a sunyin számító és kétlelkű, hatalmát féltő uralkodóval szemben is. Pilátus ezeket a szavait Jézusra nézve mondta ki. Jézusra! Íme, az ember!

Íme, az ember – akit az emberi bűn megtépázott, de nem tört meg! Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhettünk volna – írja Isten szenvedő szolgájáról Ézsaiás próféta. Mert az ember sokszor azért, hogy a bűn meg ne tépázza, enged a bűnnek. A kísértésnek engedni mindig könnyű. A kisebb ellenállás irányában elmozdulni mindig könnyebbnek látszik. Figyeljük meg Kaint. Az ÚR figyelmezteti, hogy a rá leselkedő bűnön ő uralkodhatna! Ellenállhatna a bűnnek. Jött valaki, az Isten, aki elmondta neki, hogy mire használja az életét, és ő mégis őrültségekkel tette tönkre a maga életét, és másokét. Mert az ellenállásnál könnyebb a kísértőnek való behódo-

lás. Azt, hogy mi lesz a következménye, az abban a pillanatban nem érdekli az embert. De Jézus ellenállt a bűn tépázó erejének. Már ott a pusztában, amikor megkísértetett. S mindvégig, még a kereszten is, amikor nem engedett a kísértésnek, és nem szállt le a keresztről.

Íme, az ember! – akit a bűn megtépázott, de nem győzött le! Mert a testet meg lehet ölni. De maga Jézus intette a tanítványokat, hogy ne azoktól féljenek, akik a testet megölik, hanem attól féljenek, aki a testet és a lelket is el tudja pusztítani a gyehennában! S amikor a bűn tépázó erejét érezzük a saját életünkben – akkor felfakad a szívünk vágya: Én akkor is ember akarok lenni – ha ez nagyon nehéz, ha ez nagyon sok belső küzdelemmel jár!

Íme, az ember – S a Pilátus előtt némán tűrő Jézusban felfedezhetjük azt, akit a bűn megtépázott, és összetört, de mégsem tört meg, hanem ő győzte le a hatalmát. Tehát felfedezhetjük azt, aki sokkal közvetlenebbül mondja meg nekünk, mit kezdjünk az életünkkel, mert mindenben hasonlatos lett hozzánk, kivéve a bűnt, sokkal személyesebben tud vezetni a megtartatás útjára.

Íme, az ember! – amikor mi már kivetkőztünk ember voltunkból, mert nem tudjuk szeretni az Istent, nem tudunk ellenállni a bűnnek, nem tudjuk szeretni az Isten teremtett világát, és nem tudjuk szeretni a társainkat. Akkor Jézus az, aki hiábavalóságunk minden terhével megáll, s vállalja azok büntetését. Nem veti le azokat magáról. Méltó lesz a halálra, mert az ember méltó a halálra.

S amikor őrá nézünk, akkor mi is mondjuk, valljuk azt: Én akkor is ember akarok lenni! Ember, akit Jézus vére megtisztított! Ember, akiért Krisztus halt meg! Ember, aki Krisztus által tudja, mi az igaz szeretet! Ember, aki tudja, hogy mi a küldetése és hivatása Krisztus által ebben a világban.

Az, akiről Pilátus ezt mondta: Íme, az ember! – Jézus, a vérző arcú, szenvedő, formálja rajtunk az emberarcot, a Krisztus arcot, az Isten arcát.

Ámen

Bencze Imre

Lemerülő hit

(Elhangzott a bad wimpfeni gyülekezet konfirmációi istentiszteletén 2011. április 3-án)

Pár hónapja még egy régi, elöregedett szolgálati autója volt a soproni gyülekezetnek, amit éppen egy hónapja tudtunk lecserélni. A régi valóban megbízhatatlan volt, ezért már alig-alig használtuk. A tél közepén, amikor a legnagyobb hó volt, hetekig nem ültünk bele, megpróbáltuk nélküle ellátni a szolgálatokat.

Ennek a pihenőnek meg is lett az eredménye: amikor utána újból el akartuk indítani, nem volt hajlandó működni: a téli hidegben és a várakozásban az akkumulátor lemerült. Újra kellett tölteni, hogy használható legyen az autó. Pedig semmi különös nem történt: senki nem tette tönkre az autót, senki nem lopta el az akkumulátort, csak éppen nem használtuk, és ebbe ment tönkre.

Azt hiszem, ez az egyszerű kis történet figyelmezető jel a számunkra: vannak dolgok, amelyek tönkremennek, ha nem használják őket. Illúzió azt hinni, amit a talentumok példázatában a harmadik sáfár hitt: ha elássa, ha érintetlen marad a rábízott kincs, akkor az értéke is megmarad. Talán igaz lehet ez egy aranyláncra, de biztosan nem igaz például az emberi kapcsolatokra. Ha sokáig nem építek egy kapcsolatot, sokáig nem beszélek a barátommal, akkor a barátság megkopik, eltűnik. Ezért örülök, hogy októberben a bad wimpfeni gyülekezet küldöttsége Sopronban járt, hogy felélesszük barátságunkat. És ezért örülök, hogy a soproni gyülekezetből ilyen sokan fogadták el a bad wimpfeniek szeretetteli meghívását. Egy testvérgyülekezeti kapcsolatot ugyanis nem kell tönkretenni, elég,

ha nem keressük egymást, és már meg is hal, mint egy régi autó akkumulátora.

És hasonlóképpen Jézussal való kapcsolatunk, a hitünk sem viseli el, ha sokáig nem ápoljuk, nem törődünk vele. Nincs szükség nagy tragédiákra ahhoz, hogy elszakadjunk Jézustól, elég szép lassan elfeledkezni arról, hogy Isten képére teremtett és megváltott emberek vagyunk. A konfirmáció szó azt jelenti: megerősítés. Egyrészt megerősítjük magunkban a Krisztusba vetett hitet, másrészt- ami még fontosabb- Krisztus maga erősíti meg bennünk a talán még csak most ébredező, vagy éppen már régi és megszokott, unalmassá lett hitet. Adjunk hálát az Istennek, hogy megerősít bennünket mind emberi kapcsolatainkban, mind a vele való kapcsolatunkban, hogy ne haljon ki belőlünk se a szeretet, se a hit, hogy ne merüljünk le, mint egy régi akkumulátor. Ámen.

Hegedűs Attila

Enyém, TIÉD, miénk

Vagyis mindannyiunké: közös a Föld, a levegő, a víz- használhatjuk, de engedjük meg másoknak is, hogy használhassák- embernek, állatnak egyaránt. Ez jutott eszembe a TIÉD-ről, amely a *Tradicionális és Innovatív Értékek Dialógusban* kissé nehézkes cím rövidítése.

Miről is van szó? Egy kampánysorozatról, amelyet a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa szervez az ország több városában, így szeptember végén Sopronban is. (Ennek a programnak a kék-fehér tábláját láthatjuk templomunk és gyülekezeti termünk kapuján is.) A program részei – az előadások, a műhelymunkák, kulturális programok, játékok és nagy beszélgetések – igyekeznek rádöbbenteni bennünket arra, hogy a ma szokásai hogyan hatnak a jövő életére.

A szokások, a hagyományok fontosak mindannyiunk számára. Aki kérdőjelet ír tradícióink mellé, arra úgy tekintünk, mint aki létünket kérdőjelezi meg. Néha mégis fontos ezekre a kérdőjelekre felfigyelni, akármennyire is nehéz.

Hadd hozzak egy jellegzetes példát! Mindannyian szeretjük a karácsonyi, szépen feldíszített fenyőfát. De vajon mi történik a termőfölddel pár évtized alatt, ha évente újratelepítjük, majd lenyírjuk a rengeteg fenyőfát – milyen következményei vannak az állatvilág, a természet szempontjából? És mi lesz a rengeteg kivágott fával január 6-a után? Érdemes ezeket is átgondolni, és utána dönteni, hogy ragaszkodunk-e szokásainkhoz, vagy megpróbáljuk máshogy ünnepelni Jézus születését. Dönteni lehet így is, úgy is, de jó, ha ezek a döntések tudatosan történnek.

Ehhez hasonló kérdéseket feszegetnek majd az előadások, a fórumbeszélgetések, a különböző programok, és a záró istentisztelet is, amely szerves része a kampánynak. Nem véletlen ugyanis, hogy nem környezetvédelemről, nem is csak természetvédelemről, hanem teremtésvédelemről beszélünk, jelezvén, hogy amit védeni szeretnénk, abban Isten teremtését látjuk.

Dr. Gimesi Szabolcs

Bad Wimpfen, 2011. április 1–3.

Pénteken gyülekezetünk egy csoportja kora hajnalban elindult, hogy Bad Wimpfenben töltse a hévégét, és az ottani evangélikusokkal együtt ünnepelje a konfirmációt. Egy-két esőcseppet leszámítva nagyon szép utunk volt, bár a végén már mindannyian elfáradtunk a 11 órás utazásban. Miután szerencsésen megérkeztünk, a bad wimpfeniek kávéval és süteménnyel kínáltak bennünket, amit természetesen mind nagyon élveztünk. Ezután a felnőttek megismerkedtek a vendéglátó családokkal, mi, ifisek, pedig elfoglaltuk szállásunkat a gyülekezeti teremben. Este következett a vacsora, ami alatt egy kicsit szokatlan úrvacsora-vételi formát is kipróbálhattunk. Utána a családnál lakók hazamentek, mi pedig egy felejthetetlen estét töltöttünk el az ottani „Konfi-Treff"-fel.

Szombat délelőtti programként városnézés és a technikai múzeum látogatása közül lehetett választani. A legtöbbünk megcsodálta a középkori hangulatú városkát, és számos érdekes részletet megtudhatott a történelméből. Ezután következett a múzeumlátogatás. Furcsa dolog volt, hogy olyan távol az otthonunktól majdnem otthon éreztük magunkat.

Délután a Guttenberg-várba látogattunk, ahol különböző ragadozó madarakban gyönyörködhettünk, bár félelmetes volt, ahogy sasok röpködtek felettünk, és keselyűk sétálgattak mellettünk. A felnőtteknek ezután borkóstoló következett, mi pedig a cserkészekkel töltöttük az estét.

Vasárnap konfirmációs istentiszteleten vettünk részt, amit „Kirchkaffee" követett, ebéd után pedig hazaindultunk.

Szép és tanulságos hétvége áll mögöttünk, és reméljük, hogy jövőre is ellátogathatunk Bad Wimpfenbe.

Horváth Lili és Kovács Petra

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról (2011. böjt)

Böjt időszakában elkezdődött az Útkeresők következő 10 alkalomból álló kurzusa.

Március 13-án a fertőszentmiklósi istentiszteletünkön Szalay Mihály lícista gimnazista testvérünk hirdette Isten igéjét.

Böjt idején a magyar bibliaórák helyén és idejében Böjti Esti áhítatsorozatot tartottunk a Nyugdíjasotthonban.

Március 15-én ott voltunk a városi nemzeti ünnepségen koszorúzással. Büszkék vagyunk rá, hogy az ünnepen Dr. Józan Tibor hittestvérünk volt a megemlékező szónok.

Március 16-án és 22-én is presbiteri üléseket tartottunk, ez utóbbi után presbiteri bibliaóra is volt; 19-ére pedig képviselőtestületi ülést hívtunk egybe; majd 20-án, a 10.00-i istentiszteletünk elején megtartottuk az egyházközségi közgyűlésünket is, aminek keretében lezajlott gyülekezetünkben is a püspökválasztás. A délutáni balfi választást követően a következő hét péntekén összeült a szavazatszámláló bizottságunk, amely megállapította és lejelentette, hogy gyülekezetünkben 2/3-1/3 arányú szavazattöbbséggel Szemerei János esperes úr kapta a több szavazatot, így egyházközségünk két „elektori" szavazatát is őrá adtuk.

Megürült pénztárosi állásunk, amelynek betöltésére sikeres pályázatot hirdettünk.

Lemondott Hajnal Jánosné számvevőszéki elnökünk. Sok szolgálatát e helyről is hálásan köszönjük.

Osztoztunk a bánfalvi gyülekezet fájdalmában, amelynek tagjai Kirchner Ferenc másodfelügyelőjüket voltak kénytelenek eltemettetni.

Március 19-én délután mi is megemlékeztünk egy szimpóziummal a 150 éve született D. Payr Sándor egyháztörténész professzorról Alpárné Dr. Szála Erzsébet, Varga Imréné és Gabnai Sándor előadásaival.

Örömmel látjuk, ahogy a balfi templomunk ebben az időszakban is folyamatosan szépült, a renoválási munkálatoknak közel a felén túl vagyunk. Terveink szerint május végére elkészülünk a teljes belső felújítással.

Március 24-én Gabnai Sándor esperes tartott előadást a bibliai szabadegyetemen a MTESZ Székházban Jakab leveléről.

Március 27-én a 10.00-i istentiszteletünkön köszöntöttük a több évtizede házas testvéreinket, amely alkalom után a fiatal házasaink ebéddel fogadták a „régi" házasokat.

Április 1–3 közötti hétvégén egy teljes busznyi gyülekezeti delegációnk utazott el további kapcsolatépítési szándékkal Bad Wimpfenbe, a testvérgyülekezetünkbe, ahol számos megbeszélésen, szervezett programon vettek részt, valamint a vasárnapi ünnepi konfirmációs istentiszteleten is.

Ugyanezen a hétvégén tartotta városunkban a Líceum szervezésében az egyházkerületünk a konfirmandus-hétvégéjét, amelyre több mint 150 fiatal gyűlt össze közel 20 gyülekezetből; közülük 4 csoport a vasárnapi istentiszteletünkön is részt vett.

Április 3-án és 22-én a Corvinus Rádióban tartottunk vasárnapi áhítatot.

Április 9-én Rábaszentandráson volt előbb egyházmegyei presbiteri ülés, majd küldötteink részvételével egyházmegyei közgyűlés is.

Április 9-én 15.00-kor jótékonysági koncertet tartottunk a Líceum dísztermében az óvodánk javára, amelyen a bécsi Staatsoper neves művészei szerepeltek.

Április 9–10-én teológus-napok voltak a gyülekezetünkben Szabó Lajos rektor úr vezetésével. Ők tartották a szombati nyugdíjasházi, valamint a vasárnapi összes istentiszteletet mind templomunkban, mind filiánkban és szórványunkban. Ebédre igazgató lelkészünk fogadta őket.

Április 12-én a Luther Szövetségi ülésen Gabnai Sándor esperes tartott előadást Náhum és Habakuk próféták könyveinek összehasonlításával.

Április 13-án az egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés (LMK) Kismartonban volt, ahol a burgenlandi szuperintendenssel együtt közösen tartottuk meg lelkészgyűlésünket.

Április 13-14-én volt városunkban az óvodai beiratkozás. Nagy örömmel jelenthetjük, hogy 66 gyermek kérte felvételét az óvodánkba, közülük 22 evangélikus. Felvenni 37 gyermeket tudtunk.

Április 17-én, Virágvasárnap ünnepén a 10.00-i istentiszteletünkön emlékeztünk meg a 25 és 50 éve konfirmált testvéreinkkel együtt az Istenbe vetett hitünk megerősítéséről.

Ezen a vasárnapon gyülekezetünk óvodásai is szolgáltak a gyermekistentiszteleten.

Április 18-án a Család Éve programsorozat keretében a gyermekrajzok üzenetéről hallgathattunk meg előadást az Óvodánkban.

Április 19-én sikeres belépőjegyes nagyheti koncert volt a templomunkban, amelyen az Impressions Jazz-kvartett adta elő a Húsvéti szvitet.

Örülünk, hogy templomunk a kulturális élet terén is egyre fontosabb szerepet tölt be. Az elmúlt időszakban a Sopron Gospel készített itt portfóliót, a Kórus Spontánusz pedig cd-felvételt készített.

Emellett részt vettünk a KÉSZ előadásain (Nyakas Szilárd), a Kálvin Kör előadásán (Szőnyi Gábor), a kaboldi gyülekezet jubileumi ünnepén, soproni egyházi intézményeink esedékes igazgatótanácsi ülésein, a szilsárkányi templomszentelésen, a Thierring megemlékezésen, a püspöki hivatalban gazdasági megbeszélésen, a 20 éves Rotary Klub megemlékező charterén, a celldömölki egyházkerületi közgyűlésen, több kiállítás-megnyitón.

Örömmel tudatjuk, hogy a Bajor Evangélikus Egyház Volker Menke soproni megbízatását 2013 nyaráig meghosszabbította. Isten áldása legyen további szolgálatán közöttünk!

Családi kör – kezdőpont

2011. március 30.

A régi evangélikus hagyományokat bőven hordozó Deák-téren a gyülekezet két intézménye él egymás mellett. Egyetlen pillantásunkba belefér a két épület: a régebbi, ez az Eötvös-gimnáziumot fogadja be, ahol a kibontakozó, terveket kovácsoló életszakaszt irányítják, s az új, a Nyugdíjas Otthon, itt a lezáró, visszatekintő életéveket egyengetik.

A Családi Kör rendezvénysorozat első állomásán az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Szakközépiskola várta és fogadta az érdeklődőket, lenyűgöző felkészültséggel. Kaput és ablakot nyitott, így láthattunk egy villanást az iskola szövevényes, sok szinten szerveződő hatásrendszeréből.

A hatás része már maga a HÁZ is, megújult külsejével, impozáns belső kiképzésével, és - ahogyan a harmadik emeletre kapaszkodva már a lépcső borításának megváltozása jelzi – vadonatúj tetőterével. Ez külön ajándékot is nyújt: önkéntelenül halk felkiáltásra késztető panorámát.

A meghívóban ígért tájékoztatás – az iskoláról, s egy, a családi életre nevelő programjukról – tökéletes volt. És amit mi látogatók ezen felül reméltünk – erősebb érzelmi kötődést egy intézményhez, a közös tapasztalatszerzés örömét, megerősítő, nyugtalanító és talán reményt keltő gondolatok sorát – maradéktalanul megkaptuk.

Az előadásban a szemünk láttára bontakozott ki a gondosan kimunkált NEVELÉSI RENDSZER a nyilvánvaló igényből születő ötlettől, átmeneti formákon át a működőig:

1. szervezeti felépülés – órakeret, a meghatározott időpontokban konzultáló szakértők együttese, tudatosan megválasztott célcsoport, módszer
2. tartalmi rész
   - biológiai, egészségtani ismeretek – az anatómiától az egészséges, betegséget tudatosan megelőző testi működésen át a családtervezés, a terhesség egészségügyi tudnivalóiig
   - lélektani háttér – a saját és a másik testének tiszteletétől a testbeszéden, a párkapcsolatok kommunikációs jellemzőin át a magzati kommunikációig, szól a hiteles és ép szülők felelősségéről, a házasság megtartására irányuló munkáról és az igényről a boldog családi életre
   - művészeti tükrözés – a kimondhatatlan tolmácsolására
   - Bár az összes eddig felsorolt tétel tökéletesen, szépen, kerek egészként hat transzcendencia nélkül is, de hozzájön a
   - vallási alap – amely minden kérdést hitkérdéssé emelve a teljes problémakörhöz kapcsol egy újabb lelki teret, remélhetőleg erőforrást az egyéni életutakon a követendő értékrend megvalósításához
3. tanácsadás, segítségnyújtás lehetősége folyamatosan, az évfolyamonkénti 4 órákon túl – az iskola helybeli szakembereinek összehangolt munkája, a velük való napi találkozás hivatott megteremteni azt a bizalmat, ami órarendi korlátoktól függetlenül is lehetőséget teremt a nevelésre.

A hallgatóságot nagy számban a tanári kar, szülők és érdeklődő gyülekezeti tagok adták.

Ahogy haladtunk a nevelési rendszer megismerésében, kezdetben úgy éreztem, hogy megtudjuk, mit tanulnak a gyerekeink, kicsit később, hogy tanulunk valamit a gyerekeinkről (pl. hogy némi kezdeti kamaszos kuncogás után elvárható érettséggel és fegyelemmel viselkednek). Majd egyre inkább világossá vált, mi magunk is tanulunk magunknak, magunkról, olyasmiket, amiket talán eddig is tudtunk, de nem lehet elégszer átgondolni: a tartós házasság tudományosan bizonyított feltételeit, az egyedül célravezető nyílt kommunikációt, a világos szabályok fontosságát, a cselekedetek mintázódását a szavak helyett, és hogy nem, semmilyen fordulattal nem lehet megúszni a fáradozásokat, a ku-

darcokat, az újrakezdéseket, a veszteségek fájdalmát.

HITELES FELNŐTT CSOPORT segített a befogadásban bennünket is, ugyanaz, mint a tanuló ifjúságot. Többféle személyiségből kovácsolódott. Most megnyilatkozott a rendszerépítő, a sugárzó, a gyakorlatias, a tudományosan pontos, az érzékeny, a lazán derűs bölcs, a tisztánlátó, a hitben jártas – és még mennyi fontos tulajdonságuk hat a mindennapokban, hogy elhangozhatott a szívemnek olyan kedves mondat: *„az órára eszköz nélkül megyek be, és rendszerint elégedetten, jó hangulatban jövök ki”*. Mert az iskolában, ahogyan a családban is a hatás legfontosabb eszköze a teljes személyiségünk.

Jól eső természetességgel fejeződött be az összejövetel az iskola munkanapokat záró imájával és a Miatyánkkal.

Köszönet a készséggel felvállalt munkáért és az élményért!

Pafféríné Tassy Olga

„Első lépésként meglátogatom az egyházkerület összes lelkészét!”

Az első interjú Szemerei János megválasztott püspökkel

2011. április nyolcadikán a jelölő és szavazatszámláló bizottság elnökétől, Kissné Kárász Rózsától értesült szerkesztőségünk arról, hogy a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület új püspökévé a gyülekezetek tagjai Szemerei Jánost választották. Első interjúnkat az új püspökkel az alábbiakban olvashatják.

– Hogyan és kitől tudtad meg a hírt, hogy téged választottak meg az egyházkerület új püspökévé?

– A püspökválasztással kapcsolatos érdeklődés az egyházmegyei fórumok után is fennmaradt, és a választás délutánján és estéjén tetőződött. Az evangélikus egyház egy nagy család. Lelkészek és presbiterek, gyülekezeti tisztségviselők és tagok ezernyi családi szálon kötődnek egymáshoz. A gyülekezetekben meghozott döntések, ami általában egy-egy szavazatot jelentett, nem voltak titkosak. Telefonon, SMS-ben és e-mailen is kaptam gyülekezeti eredményeket, lelkészektől, ismerősöktől, barátoktól és rokonoktól. Ezek egyházmegyénként és kerületileg is összeálltak már estére. A nem hivatalos, „exit poll” eredmény 99 százalékos pontossággal már a választás estéjén eljutott hozzám is.

– Mit éreztél először, amikor meghallottad, hogy számodra pozitívan dőlt el a választás?

– Nemcsak a testnek, hanem az érzelmeknek és az értelemnek is van egyfajta tehetetlenségi ereje. Hónapokig tartott a ráhangolódás, amikor belül gondolkodtam, és nyilvánosan beszélhettem is a terveimről. A hivatalos eredmény kihirdetéséig azonban minden feltételes módban volt. A nem hivatalos eredmény megismerése

után, az elmúlt közel két hétben a bizonytalansági elem folyamatosan csökkent. A támogatásban érzett bizalom örömét, és a rám váró terhek súlyát érzem főként. Nagyon sokat jelent, erőt ad, hogy tudom, sokan imádkoznak értem, kerületünkért és egyházunkért!

– Hogy gondolod, mi lehetett az, amiért az emberek többsége téged választott püspöknek?

– Ez a kérdés a legnehezebb. Egy kerületi választásnál már azok vannak többen, akik személyesen nem ismerik a jelölteket. Hogy a sajtón, esetleg a nyilvános fórumokon keresztül milyen kép rajzolódott ki a jelöltekről, és hogy mi motiválta a gyülekezeti tagok döntését, azt pontosan nem tudhatom.

Azt hiszem, hogy a többség emberekre figyelő, gyülekezet-centrikus, bizalom alapú gondolkodást, a realitásokkal számoló, és hazai evangélikus hagyományainkat tiszteletben tartó egyházi életet szeretne a jövőben kerületünkben.

– Úgy gondolom, hogy püspök-jelölt társad méltó ellenfél volt ebben a küzdelemben. Beszéltetek-e azóta Bencze Andrással?

– Így van. Bencze Andrással a fórumok során végig testvéri szeretetben álltunk egymás mellett. Nem mindenben egyezett a véleményünk, ugyanakkor kölcsönösen megadtuk egymásnak, és egymás véleményének a tiszteletet. Örültem, hogy ezt sokan észre is vették. A választást követően egyszer már személyesen is találkoztunk, a múlt hét péntekén Győrben. András már akkor, a nem hivatalos eredmények ismeretében gratulált. Ma, a hivatalos eredmény kihirdetése után is felhívott. Sok erőt kívánt, és felajánlotta a segítségét. Elmondtam neki, hogy vele közösen, összefogásban képzelem én is az egyházkerületi munkát.

– Milyen előkészületeket igényel majd a váltás számodra? Gondolok itt arra, hogy Kaposvárról Győrbe kell költöznötök, és gondolom, családtagjaid számára is lesznek ezáltal változások munkahely illetve iskola tekintetében...

– Megterhelő hónapok előtt állunk. Az új hivatal átvételéig itthon, a kaposvári gyülekezetben, a somogy-zalai egyházmegyében és az eddig végzett közegyházi munkáimban végzett feladataimat vinnem kell tovább. Elő kell készíteni utódaim szolgálatba állását Kaposváron és az egyházmegyében, és fel kell készülni az új feladatra is. Természetesen ez nemcsak engem, hanem családom tagjait is érinti. Gergő fiam például ősszel kezdi az utolsó évét a középiskolában. Az érettségi előtti évben nem szeretnénk, ha iskolát kéne váltania. Feleségem helyzete sem könnyű, hiszen ő is fontos hivatásban áll, mint én. Ő vak gyerekeket és felnőtteket tanít, amit kellő előkészítés nélkül nem lehet befejezni és átadni. A részleteket illetően több terv is van, amit az érintett testületekkel végig kell beszélni. Elképzelhető, hogy az első évünk egy nehéz kétlakiságot fog jelenteni.

– Mi lesz az első lépés, amit tenni fogsz, szeretnél megvalósítani?

– Az első, kiemelt fontosságú tervem, hogy meglátogatom az egyházkerület összes lelkészét, akinek otthonában még nem jártam. Szeretnék első kézből tájékozódni, szeretném kollégáim helyzetét és terveit, gondjait és örömeit megismerni. Ahhoz, hogy felelősen intézhessem lelkészek, gyülekezetek és intézmények ügyeit, közvetlen tapasztalatokra, helyzetismeretre, hiteles információkra, személyes tapasztalatokra van szükségem. Úgy tervezem, hogy az egyébként is szoros időbeosztás mellett erre egy év kell. Viszont ez a nehéz év fontos bázisa lehet a következő évek munkájának.

Horváth-Bolla Zsuzsanna
(Forrás: www.evangelikus.hu)

Lelkészi jelentés a 2010. évről

Kedves Testvérek! 2010-ben az év igéje a következő volt: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, higgyetek Istenben és higgyetek énbennem*" (Jn. 14,1) Jó lenne azt mondani, hogy az elmúlt év ennek a bizalomnak a jegyében telt el. De az igazság az, hogy ez a mondat nem tényt közöl, hanem feladatot. Nem azt mondja el, ahogyan a világot látjuk, hanem ahogyan látnunk kellene. Ezzel az alázattal kellene most a múlt évvel szembenézni.

Ennek a szembenézésnek két része kell, hogy legyen: egyrészt lássuk a tényeket, az adatokat, másrészt nézzük meg, mindez hova vezetett, volt-e iránya tetteinknek, vagy csak úgy megtörténtek.

Lássuk hát a 2010. esztendő statisztikai adatait (a zárójeles számok az előző évhez viszonyított nagyságot jelentik): Keresztelő: 80 fő (+5): Gyermekkeresztelő: 71 fő, nagyobb gyermek keresztelése: 6 fő, felnőttkeresztelő: 3 fő. Esküvő: 22 pár (-1): 3 tiszta evangélikus, 17 vegyes-házasság, 2 nem evangélikusok. Ebből 6 ökumenikus esküvő volt

Konfirmáció: 5 felnőtt + 5 német konfirmandus + 29 magyar konfirmandus

Temetés: 87 fő (48 férfi + 39 nő) (+7), de ebből volt néhány vidéki temetés, köztemetés, urnaelhelyezés és –áthelyezés, valamint nem evangélikus testvér búcsúztatása.

Így a tényleges gyülekezeti tagok közül 65 főt temettünk el. (+15)

Úrvacsorák száma: 162 alkalom (NyO-nal együtt)

Úrvacsorázók száma: 3152 fő (+243)

Főistentiszteletek száma (ünnepekkel együtt): 123 alkalom

Istentiszteletek a filiában és szórványokban: 68 alkalom

Német istentisztelet: 106 alkalom (Wochenpredigt-tel + temetői alkalmakkal együtt)

Istentisztelet a Nyugdíjasotthonban: 61 alkalom – az ott tartott ádveni és böjti estekkel együtt

Gyermekistentisztelet: 35 alkalom

Gyerekdélután, - nap, - alkalom: 10 (+ csendesnapok, csendeshétvégék, konfirmandus hétvégék, hittan-, és ifitáborok)

Diákistentiszteletek: 102 alkalom (templom + Eötvös + Hunyadi + LIDO)

Gyülekezeti szeretetvendégségek, fogadások és gyülekezeti délutánok: 16 alkalom, ebből Gemeindenachmittag 10 alkalom

Zenés áhítatok és koncertek: 15 alkalom

Bibliaórák száma: 27 alkalom

Német Bibliaórák száma: 16 alkalom

Megtartott előadások száma: 34 alkalom

Útkeresők Kurzus és Utótalálkozó: 32 alkalom

Baba-mama klub: 15 alkalommal

Konfirmációs órák száma: 62 alkalom (magyar és német)

Ifjúsági órák száma: 59 alkalom (nagyifi, kisifi, német)

Családlátogatás: 562

Kórházi látogatás: 150

Lelkipásztori beszélgetés: 398

Presbiteri ülés: 9 alkalom

Képviselőtestületi és közgyűlés: 2 alkalom

Megbeszéléseken, bizottságokon való részvétel: 298

Közegyházi és társadalmi részvétel: 257

Egyházi vendégek fogadása: 43

A Christophoros 6 alkalommal jelent meg.

A vasár- és ünnepnapi istentiszteleti alkalmakon 17374-en jelentek meg (+987) + a diákjaink, akik a hétközi gyülekezeti ünnepi istentiszteleteken részt vettek.

Az egy istentiszteleti napra eső látogatottság: 334 fő (+22)

A gyülekezet nyilvántartásba vett létszáma: 3582 (3474)

A gyülekezet választói névjegyzékében szerepel: 1491 fő

Nemzetközi rendezvény: 15

Ami a számok mögött van:

1, Miközben mindenhonnan a szomorúság sugárzik, nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy annyi keresztelőnk volt ebben az évben, mint utoljára a háború után, vagyis szinte a kitelepítés idejében. A temetések közül azok, akik valóban a gyülekezet tagjai voltak, 15-tel volt kevesebb, mint a megkereszteltek. Ha ehhez hozzávesz-

szük a felnőtten gyülekezetünkbe betértek vagy bejelentkezettek számát, látnunk kell, hogy lassan, de növekvő gyülekezet vagyunk.

2, Gyülekezetünk sajátos helyet foglal el a város életében. Számarányunkhoz mérten magasan több kulturális, közéleti alkalmon vagyunk jelen: megtisztelő, hogy irodalmi eseményeken, kiállítás-megnyitókon kérnek föl bennünket. A templomunk is rendszeresen ad helyet koncerteknek, kulturális programoknak. Ezek közül hadd emeljem ki a májusi kitelepítési emlékprogramsorozatot. Nemcsak azért, mert a mi templomkertünk adott helyet az emlékműnek, és nem is csak azért, mert a hétvége több programjának a mi templomunk adott helyszínt, hanem azért, mert ez volt az a városi megemlékezés, amely valóban a gyülekezetről is szólt, hiszen az 1946-os kitelepítés leginkább az evangélikust sújtotta a város gyülekezetei közül.

3, A jövő. Úgy tűnik, a gyülekezeti élet azon része erősödik, amely a jövőről szól. Szóltam már a kiugróan magas számú keresztelőről. A gyermek-istentiszteleten néha már nem férünk el a magas létszám miatt. A baba-mama klubra is igen sokan jönnek gyesen levő kismamák és kispapák. És ne felejtkezzünk el az ifjúsági munkáról: a 2009-es tábor után a gyülekezet ifjúsága közösséggé kovácsolódott, és éppen 2009-2010 fordulóján kapott új helyet a Templom u. 12-ben. Tavasszal a kempteni gyülekezet fiataljai voltak itt vendégségben, nyáron- sajnos éppen a Szélrózsa találkozó ideje alatt- a soproni fiatalok voltak kint Kemptenben.

A jövőért való felelősségvállaláshoz tartozik, hogy befejeztük óvodánk bővítését, és így már 100 gyermeket tudunk nevelni. Kákay István, az országos egyházi iroda igazgatója véleménye szerint párját ritkítja a magyarországi evangélikus gyülekezetek között az, amely ennyit áldoz az intézményeire.

Végül örömmel emlékezünk arra, hogy új lelkészt tudtunk az egyháznak adni Weltler Gábor személyében.

4, Közösség. Jézus szerint a tanítványokat onnan lehet megismerni, hogy szeretik egymást (János 13:34). A gyülekezet legfontosabb feladata nem az intézmény- és ingatlanfenntartás, hanem az Istentől kapott szeretet megélése és továbbadása- elsősorban egymás felé, majd kifelé is. Épp ezért tudatosan igyekeztünk olyan programokat, alkalmakat szervezni, amelyek alkalmat adnak a gyülekezeti tagok találkozására és a szeretet megélésére. Néhány régóta működő program- húsvét hajnali istentisztelet és reggeli, Mikulás a gyermekeknek, stb.) mellett idén új alkalmakat is bevezettünk:

A, az ifjúság kétszer vendégelte meg a gyülekezet istentiszteletre jövő tagjait forró teával és süteménnyel

B, a presbiterek számára bibliaórát indítottunk attól a gondolattól vezérelve, hogy a presbitérium ne csak gazdasági döntéshozó testület, hanem szellemi lelki közösség is legyen, aminek a központ épp olyan fontos, mint a keretek.

C, folytatjuk a gyülekezetben az Útkeresők kurzusokat, hogy igazi, egymásra figyelő kisközösségek születhessenek a gyülekezetben.

D, a legnagyobb ilyen célú program a májusi majális volt Nemeskéren, ahol legalább ötvenen vettünk részt a gyülekezet minden korosztályából.

Végül hálásan szeretném megköszönni mindenkinek, aki a közösségépítésben és a gyülekezet médiamunkájában segítségemre volt. És nagyon köszönöm a családomnak, hogy mellettem állnak ebben a harcban.

Erős vár a mi Istenünk!

Hegedűs Attila

Felügyelői jelentés, 2010.

Külön nem szeretnék kiemelni senkit, de mindenkinek köszönöm, aki a munkájával hozzájárult Egyházközségünk tavalyi működéséhez.

Épületek

A jövendőbeli új épületünkről (jelenlegi Bíróság) felmérési terveket készíttettünk, illetve Vajda Géza építész testvérünk készített már előzetes terveket, hogy megpróbáljuk majd az igényeinkhez alakíttatni az épületet.

Megcsináltattuk a Bünker köz 4. kéményeit, illetve tetőjét a tavasz folyamán.

Templom u. 12-ben a 2, 3 és 7-es lakásban folytak nagyobb munkálatok az év folyamán (csempézés, víz- és gázszerelés, vízóracsere, fűtési kivitelezési munkák).

A Templom u. 8. beázásával kapcsolatban szeptember óta folyamatosan intézkedünk.

Templom

Cukorrépa diverzifikációs pályázaton indítottuk orgonánk és templomi padjaink felújítását. Egyházközségi közgyűlésünk 2009-es döntése volt, hogy az orgonát akkor is felújítjuk, ha a pályázat nem sikerül. Függetlenül attól, hogy sokat dolgoztunk rajta, és többször is be kellett adnunk hiánypótlást, a pályázatot sajnos végleg elutasították.

Az orgona felújítását a BKM orgonaüzem végezte áprilisban. Ehhez, ill. ennek a pótmunkáihoz Országos Egyházi pályázaton 1.250.000 Ft-ot nyertünk. Az elszámolási határidő 2011. december 1.

Az oltár megmentésére pályázaton nyert 2 M Ft-ról az elszámolást decemberben elküldtük, a pénz érkezését a napokban várjuk számlánkra.

A templomi hangosításra sok árajánlatot kaptunk az ősz folyamán, a költségekhez képest sajnos még kevés adomány érkezett. Megpróbáljuk rávenni iskoláinkat is, hogy támogassák az ügyet, és reményeink szerint az idei évben megtörténik a hangosítás korszerűsítése.

A Vodafone mobilszolgáltató céggel szerződést kötöttünk presbiteri határozat értelmében, hogy a templomtoronyban bérelnének helyet bázisállomás telepítése céljából. A szerződés értelmében évente 800.000 Ft-ot kap bérleti díjként gyülekezetünk. A munkák az Örökségvédelem jóváhagyása után kezdődhetnek.

Tavaly két alkalommal volt templomtakarítás több-kevesebb sikerrel, ezúton is mindenkinek köszönöm, aki ebben részt vett.

Temető

A Relikviával 2010-ben és 2011-ben is meghosszabbítottuk együttműködésünket.

A Polgármesteri Hivatallal megkötött támogatási szerződés értelmében 2010-ben is megkaptuk az Önkormányzattól a köztemetői rész felújítására szánt 6 millió forintot, melyből többek között részmunkaidőben új alkalmazottat (temetőgondnok) foglalkoztatunk március 1-től.

Idén szeretnénk a temetői vizesblokkot korszerűsíteni, kötelező már a mozgássérült WC létrehozása is. Az ezzel kapcsolatos tervek és engedélyek elkészültek, és az idei évben tervezzük a megvalósítást.

A köztemetői részen a régi szőlőmaradványokat és gazos részt megfelelő földmunkagépekkel rendbe tetettük az ősz folyamán, valamint – mint azt a testvérek is láthatják – a temetői utak nagy részét kavicsoztattuk.

Megtörtént a ravatalozó akadálymentesítése is ősz végére.

Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola – Emeletráépítés II. ütem

Befejeződött a második ütem, és ezzel bővített óvodánk 2010-2011-es iskolaévben megkezdhette működését. A hivatalos műszaki átadás augusztus 26-án történt, és Ittzés János püspök úrral 2010. szeptember 1-jén ünnepi istentisztelet keretein belül kértük Isten áldását óvodánkra.

Lett volna lehetőség egy NYDOP-s pályázat benyújtására, ami az emeletráépítés

II. ütemére nyújtott volna anyagi támogatást, de a Polgármesteri Hivatal támogatásának hiányában sajnos a pályázat beadásáig sem juthattunk el.

Egyéb

Új levéltárost alkalmaztunk részmunkaidőben Krisch András személyében.

Sor került a német kitelepítési emlékmű felállítására, ami nem az én érdemem, de mégis megemlítem, mivel gyülekezetünk biztosította a helyet az emlékmű részére. Április-májusban történt az emlékmű felállítása, az avatási ünnepség pedig májusban volt.

Megpróbáltunk takarékoskodni a gyülekezetnek, és presbiteri határozattal alternatív gázszolgáltatóval (EMFESZ) kötöttünk szerződést abban a reményben, hogy 10 %-kal csökkenhet a gázszámlánk. Sajnos az említett cég csődbe került, ezért visszakerülünk a GDF SUEZ kezelésébe.

Országos Egyházi pályázaton 1,5 M Ft hozzájárulást (ez kb. a teljes összeg fele) nyertünk gyülekezeti autó vásárlásához. A szerződés aláírása után, két héttel ezelőtt átvehettük az új gyülekezeti autót.

Sopron, 2011. március 16.

Biczó Balázs
egyházközségi felügyelő

Gyülekezetünk 2011. évi költségvetése

A 2011-es évre 59,932,500 forint bevételt és ugyanannyi kiadást tervezünk a törvényben előírt egyensúly megtartása miatt.

Kedves Testvérek!

Ha csak a működéssel kapcsolatos bevételeket és kiadásokat vetem össze, akkor azt a következtetést kell levonnunk, hogy a működési bevételeink fedeznék a működéssel kapcsolatos kiadásokat. A legnagyobb baj azonban az, hogy mindig akad olyan felújítandó ingatlanunk, berendezésünk, aminek elhanyagolása nem megengedett, így aztán ahhoz, hogy azokat is meg tudjuk óvni, költeni kell rájuk. Tesszük ezt a 2011-es évben is, amikor folytatjuk a Bünker 4. sz. lakásokban újra, meg újra felbukkanó hibákat, ami elől nem dughatjuk homokba a fejünket, hanem a nagyobb károk előbukkanása előtt meg kell oldanunk. Jelen pillanatban ilyen a vízvezetékrendszernél mutatkozó hibák elhárítása, a 2010-es évben jelentkező sok esőzés okozta károk elhárítása, temetőnkben a vizesblokk kialakítása, illetve a Templom u. 12. és 17. sz. házban felmerült kisebb karbantartások, javítások elvégzése.

A legtöbb kiadást még mindig az Óvoda bővítése jelenti, ami 2011-es évre még mindig három és félmillió forintos kiadást jelent. Sajnos nem gondoltuk, hogy ez igen megterhelő lesz egyházközségünknek, amikor a közgyűléssel megszavaztatták a 51-49%-os arányt.

Az Országos Egyháznál az elmúlt évben pályáztunk egy gépkocsi vásárlásra, amihez megnyertünk másfél millió forintot. A gépkocsi beszerzése ebben az évben történt meg, aminek kiadása téli gumik beszerzésével együtt 2,8 millió forintba került.

Működési kiadásainkat tagolva csak annyival terveztünk többet, amit az infláció hoz magával.

Lelkészeinknél béremelést nem terveztünk. Alkalmazottaink esetében is csak a költségvetési törvényben meghatározott kompenzáció összegével. Itt mégis közel egymillió forint az, amivel többel számoltunk. Ez abból adódik, hogy a könyvelő fizetése átrendeződik az egyéb kiadásból, ugyanis könyvelőnk egy egészséges kisbabának adott életet, és helyette olyan könyvelőt szeretnénk felvenni, aki alkalmazott.

Munkáltatói járuléknál tervezett többletkiadás a bér függvénye.

Bevételeinknél szintén a realitásokat vettük figyelembe és minimális emelkedéssel számoltunk. Ingatlan bérbeadásnál számoltunk többletbevételt, mivel a szerződést kötöttünk a Vodafonnal, aminek bevétele realizálódni fog. Szintén ebben az évben várjuk az orgona felújításra megnyert utófinanszírozott 2 millió forintot.

Tartalék igénybevételénél csak annyit ütemeztünk be, ami a várható kiadás és bevétel közötti különbözetet mutatja.

A Soproni Evangélikus Egyházközség 2011. évi költségvetésének fő számai			
Bevételek		Költségvetés	
901	Bevételek gyülekezeti tagoktól		
	Összesen:		11,900,000
902	Továbbítandó bev. gyülekezeti tagoktól		
	Összesen:		720,000
903	Gazdálkodásból		
	Összesen:		14,900,000
904	Belső egyházi forrásból		
	Összesen:		1,940,000
906	Központi támogatás (állami)		
	Összesen:		10,350,000
907	Külső támogatás		
	Összesen:		6,340,000
908	Átfutó tételek		
	Összesen:		2,100,000
909	Rendkívüli bevételek		
	Összesen:		11,682,500
Bevétel összesen:			59,932,500

Kiadások		Költségvetés	
501	Illetmények		
	Összesen:		14,628,000
502	Törvényes terhek		
	Összesen.		4,714,500
503	Dologi kiadások		
	Összesen:		11,480,000
504	Más egyházi szervek		
	Összesen:		550,000
505	Továbbítandók		
	Összesen:		720,000
507	Javítás, karbantartás, tatarozás		
	Összesen:		7,750,000
	Összesen:		3,500,000
509	Felszerelés pótlása		
	Összesen:		290,000
510	Gépjármű költség		
	Összesen:		800,000
511	Segélyek		
	Összesen:		150,000
512	Egyéb kiadás		
	Összesen:		12,550,000
513	Leltári tárgyak		
	Összesen:		2,800,000
Kiadás összesen:			59,932,500

A részletes költségvetés a Lelkészi Hivatalban, illetve honlapunkon megtekinthető.

Összeállította: Hajnal Jánosné

Das Leben geht weiter

„Das Leben geht weiter" – dieser Satz ist zu einer Redewendung geworden, die man immer wieder hören kann. Gelegentlich wirkt sie für jemanden, der in einer schweren Zeit steckt, wie eine leere Formel, wie eine kraftlose Vertröstung. Es gibt Erfahrungen, Ereignisse, da scheint das Leben stillzustehen. Aber dennoch: wenn man genau hinschaut, hofft zumindest jeder Mensch, dass das Leben weitergeht. Wer einen Misserfolg zu verkraften hat, hofft wieder erfolgreich zu werden. Wer eine schmerzliche Trennung von einem Menschen erlebt hat, hofft, eine neue Liebe zu finden. Wer krank ist, hofft, wieder gesund zu werden und „auf die Beine zu kommen". In allem, was geschieht, hoffen wir auf Überwindung widriger Umstände, auf Überwindung von Krise und schwerer Zeit.

Und vor allem: Was wir da hoffen und wünschen, trifft vielfach ein. Das Leben geht weiter. Menschen nehmen das oft als selbstverständlich. Vielleicht haben sie in der schweren Situation sogar gebetet, Gott das Leid geklagt, aber wenn das Leben dann weitergeht, die schwere Zeit überwunden wird, sich ein Weg auftut, der aus ihr herausführt, verblasst mit der Not öfter auch der Gedanke an Gott.

Im 40. Psalm kommen Erfahrungen von Menschen zur Sprache, die auch Schweres erlebt und durchgemacht haben; Erfahrungen, wo Menschen mit ihrem Leben an einem Tiefpunkt waren. Bildhaft wird im Psalm von einer „grausigen Grube" und von „Schmutz und Schlamm" gesprochen (Ps 40,3). Doch diese harte, schwere Zeit, wo das Leben am Boden lag, hat nicht das letzte Wort gesprochen. Das Leben geht weiter. Und darin wird keine Selbstverständlichkeit gesehen, auch kein einfach „Glück gehabt", sondern das Eingreifen, das Wirken Gottes unserem Leben zugute, auf dass es weitergehen kann. Und so heißt es: „Er … stellte meine Füße auf einen Fels, dass ich sicher treten kann; er hat mir ein neues Lied in meinen Mund gegeben, zu loben unsern Gott" (Ps 40,3f.).

Wenn das Leben weitergeht, wenn wir schwere Zeit hinter uns lassen, wenn sich ein Weg nach vorne öffnet, wo wir dachten, es ginge nicht mehr weiter, dann sind all solche Erfahrungen von Hilfe, Rettung und Wegbahnung, die wir im Kleinen und Großen wieder und wieder machen, Zeichen von Gottes Gegenwart in unserem Leben. Er führt uns Wege, die Grund geben, ihn zu loben. Mit Gott, der eine Geschichte mit uns schreibt, die des Lobes wert ist, sollen wir rechnen. Ja, ihn zu loben, ist geradezu der Anfang vom Ende jeder schweren Zeit. Im 40. Psalm findet das folgendermaßen Ausdruck: „Die dein Heil lieben, lass allewege sagen: Der HERR sei hochgelobt!" (Ps 40,17).

Wir alle können zumindest etwas Hebräisch. Das Wort „Amen" gehört dazu und auch das Wort „Halleluja", übersetzt: „Lobt Gott!", genauer: „Lobt JHWH", also den Gott, dessen Name mit den hebräischen Buchstaben יהוה (JHWH) geschrieben wird und der sich seinem Volk immer wieder als Retter und Befreier offenbart hat, grundlegend mit der Herausführung der Israeliten

aus der Sklaverei in Ägypten. Es ist eine Erfahrung, die das Lob Gottes auslöst. Und das wird kein Ende haben, bis Gott die Weltgeschichte und unsere persönlichen Lebensgeschichten als Teil davon dahin geführt hat, dass nicht mehr Bitte und Dank, Klage und Lob nebeneinanderstehen, sondern sich Dank und Lob, das Halleluja durchgesetzt haben, gewissermaßen nichts mehr als das Lob Gottes übrig bleibt angesichts der Schönheit, der Größe, der Grandiosität des erfahrenen Heils.

„Lobt unsern Gott, alle seine Knechte und die ihn fürchten, Klein und groß!", so heißt es in der Offenbarung des Johannes (Offb 19,5) in einem Abschnitt, dessen prägendes Wort „Halleluja" lautet. Hintergrund ist, dass der Seher Johannes einen Blick in den Himmel werfen darf; in einer Vision darf er sehen, was kommen wird: Er sieht den Triumph Gottes über alle Kräfte und Mächte, die den Menschen und der Welt jetzt noch zu schaffen machen können. Nichts mehr, niemand mehr macht schließlich Gottes Herrschaft, den Sieg der Liebe, den Sieg des Lebens streitig.

Auf dass Gottes Heilsherrschaft Kreise ziehe, hat er auch Jesus geschickt. Im Wirken Jesu spiegelt sich Gottes Wille, dass das Leben weitergeht. Dafür, dass das Leben weitergeht, hat sich Jesus eingesetzt, Menschen aufgerichtet, Wege nach vorn geöffnet, durch sein Wirken der Lebensfreude gedient, das Lob Gottes durch sein befreiendes Sprechen und Tun ausgelöst. Erfüllt von Gott, der will, dass das Leben weitergeht, heil und gut wird, kommt es durch Jesus auch zu einer Sprengung des Todes von innen heraus. Das Leben geht weiter. Es gewinnt zur irdischen Dimension und Gestalt die himmlische hinzu, zur zeitlichen die ewige. Das Leben geht weiter. Es läuft auf unsere sichtbare Vereinigung mit Jesus, dem Auferstandenen, zu, auf den Genuss, am vollendeten Reich Gottes teilzuhaben mit allen neuen Lebensmöglichkeiten. In der Offenbarung des Johannes findet das mit folgenden Worten Ausdruck: „Halleluja! Denn der Herr, unser Gott, der Allmächtige, hat das Reich eingenommen! Lasst uns freuen und fröhlich sein und ihm Ehre geben; denn die Hochzeit des Lammes ist gekommen, und seine Braut hat sich bereitet" (Offb 19,6f.). Das Leben setzt sich durch, geht weiter seiner himmlischen Vollendung entgegen. Schönstes wird am Ende stehen. Dank, Lob sei Gott dafür!

Mit herzlichen Segensgrüßen
zu Ostern
Ihr/Euer Volker Menke, Pfr.

Herzliche Einladung

auch zu den deutschsprachigen Veranstaltungen unserer Kirchengemeinde: **Gottesdienst** sonntags um 9.00 Uhr; **Wochenpredigt** donnerstags um 17.00 Uhr; **Konfirmandenunterricht** freitags um 14.30 Uhr; **Kindergruppe** für Kinder im Alter von 6-13 Jahren jeden zweiten und vierten Mittwoch eines Monats um 16.30 Uhr; **Neue Jugendgruppe** ab Konfirmandenalter jeden ersten und dritten Mittwoch eines Monats um 18.00 Uhr; **Jugendgruppe ab 16** jeden ersten und dritten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; **Glaubensgesprächskreis** jeden zweiten und vierten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; **Gemeindenachmittag** (auf Deutsch und Ungarisch) jeden ersten Mittwoch eines Monats um 15.30 Uhr in den Räumlichkeiten des Ev. Altenheims.

(Nähere Auskünfte bei Pfarrer Dr. Volker Menke, Templom utca/Kirchgasse 12, Sopron/Ödenburg, Tel. 99/322-674)

Szomszédolás Burgenlandban

2011. március 21-én az 1. d és 2. c osztályos tanulók újra meglátogatták testvériskolánkat Steinberg-Dörflben. Vendéglátóink már délelőtt 10 órakor fogadtak bennünket. Következzen most egy rövid ízelítő a gazdag programból!

Egy helyi kolléganő irányításával baseball sapkákat festettünk, amit a délutáni ünnepségen fel is avathattak a gyerekek. A sapkakészítés után az osztrák és a magyar gyerekek közösen gyakorolták az esti ünnepségre egy burgenlandi magyar származású szerző gyermekdalait. A dalokat egy osztrák kolléganő kísérte fuvolával. Az éneklés után az idősebb (9–10 éves) steinberg-dorfli gyerekek által elkészített paprikáskrumplit fogyasztottuk el. Ebéd után a gyerekek együtt játszottak a tavaszi napsütésben a kis iskola udvarán. A másodikos gyerekeknek az iskola tornatermében még néptáncot is tanított egy felsőőri (Oberwart) magyar táncpedagógus.

Délután 5 órakor kezdődött a várva várt ünnepély, amire a magyar és osztrák gyerekek szülein kívül hivatalosak voltak még iskolánk vezetői, Steinberg-Dörfl polgármestere, az ausztriai magyar-német kéttannyelvű oktatás országos szakfelügyelője és egy magyar származású gyermekdal-szerző, aki a gyerekek énekeit szintetizátoron kísérte. Az osztrák gyerekek magyar nyelvű, a magyar gyerekek német nyelvű műsorral léptek fel.

Az ünnepség utáni vacsora során lehetőség nyílt arra is, hogy a két iskola vezetői és pedagógusai jobban megismerjék egymást, valamint az osztrák és a magyar gyerekek szülei között kapcsolatok, barátságok alakuljanak ki. Este 7 órakor a gyerekek nagyon sok élménnyel gazdagodva szálltak fel a buszra, mely visszahozott minket a Hunyadi elé.

Juhászné Molnár Zita tanárnő
(Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola)

Előadás a Nyugdíjasházban

Péntek délelőtt az osztály fele – köztük én is- az Evangélikus Nyugdíjasházba indult, hogy előadja *Janikovszky Évától* a *Kire ütött ez a gyerek?* című darabot. Habár már nem először léptünk fel ezzel a műsorral, indulás előtt mégis nagyon izgultam, vajon hogyan fogadják az idősebbek ezt a gyerekdarabot. Szerencsére odafelé úton találtunk témát a beszélgetéshez, ezért ez az érzés elmúlt.

Mikor megérkeztünk, újra hatalmába kerített a feszültség. Bevallom, a Nyugdíjasházba lépve, először olyan érzésem volt, mintha egy kórházban lennék, azonban mikor elindultunk a lépcsőn felfelé, láttam, hogy a kórházzal ellentétben szép falvédők díszítik az épületet, és a hangulata is barátságosabb.

Néhányunknak még át kellett öltöznie a szereplés előtt. Mikor ezt megtettük, alig ismertünk egymásra, vicces volt felnőtt öltözetben látni társainkat. Az előadás előtt volt még egy kis időnk, ekkor még egyszer egyeztettük a dolgokat, és arról beszéltünk, hogy ki mennyire izgul. Közben egyre több idős néni érkezett. Detti néni, az osztályfőnökünk – aki nagyon sokat segített a felkészülésben, amit köszönünk is neki – felkonferált minket, és elmondta, hogy mit fogunk előadni. Aztán elkezdtük a darabot…

Mivel idős emberekből állt a nézőközönségünk, hangosan kellett beszélnünk. Ez nem esett nehezemre, főleg a kedvenc részemnél, ami így hangzott:

Apuka – akit én alakítottam – kedvenc mondása az volt: „Tudtam, tudtam, előre megmondhattam volna!" Mire a fiú azt válaszolta: „Mert a felnőttek mindent előre tudnak. Azt is, hogy leesem onnan, azt is, hogy összetöröm, azt is, hogy felgyújtom, azt is, hogy megfázom, azt is, hogy tönkreteszem, és azt is, hogy nem lesz ennek jó vége. Na ugye…!" Szerintem jól sikerült az előadás. Mindenki remekül alakította a karakterét. Bízom benne, hogy a nézőknek is tetszett, mi ugyanis nagyon élveztük a szereplést.

Végül jutalomból mindenki kapott egy kis horgolt kosarat, amit a nénik direkt nekünk készítettek. Volt benne cukorka is. Emellé még szép könyvjelzőt, és gumicukrot is kaptunk. Nagyon jólesett a kedvességük, és az, hogy ilyen szívesen fogadtak bennünket. Ez ugyan már a harmadik előadásunk volt, de úgy érzem, eddig talán nekik tetszett a legjobban, hiszen a humoros részeknél nevettek, a végén pedig nagy tapsot kaptunk. Remélem egy kicsit felvidítottuk mindennapjaikat.

A jól sikerült szereplés után senki nem akart visszamenni az iskolába. Az úton sok mindent megtettünk, hogy később érjünk vissza a suliba. Szerencsére sorompót kaptunk, s amíg elment a vonat, mi végig azt harsogtuk, hogy menjen lassabban. De végül is hazaértünk, s örömmel meséltük a többi osztálytársunknak, hogy milyen nagyszerű volt a délelőttünk. Máskor is szívesen elmegyünk, ha ezzel egy kis boldogságot okozhatunk másoknak.

Balázs Fanni, 4. c

Ki mit tud?

(Hunyadis siker a városi versenyen)

Április 16-án, szombaton rendezték meg Sopronban a városi *Ki mi tud?* versenyt vers, próza és színjáték kategóriában. Mi az első részen nem voltunk ott, a szünet után kezdtünk. Detti néni segített nekünk a bevonulás és a kivonulás gyakorlásában, hisz a színpadon még nem léptünk fel. A tanár néni figyelmeztetett, hogy nem kell egyből elkezdeni, hanem figyeljem meg, hogy félkörívben álljunk, ahogyan azt már olyan sokszor gyakoroltuk.

Olyan darabot adtunk elő, amit már a gyülekezet szeretetvendégségén és a Nyugdíjasotthonban is bemutattunk: Janikovszky Éva *Kire ütött ez a gyerek?* című regényének átdolgozását. Detti néni többször is elmondta nekünk: Hangosan, érthetően adjuk elő a mi részünket. Mikor bemondták, hogy menjünk a színpadra, még elsuttogtuk egymásnak, hogy *kitartás! jó leszel!, ne izgulj!, sok szerencsét!* stb. Szerintem mindenki kihozta magából, amit tudott, így jól sikerült az előadásunk. Mindenki lassan és érthetően mondta a szerepét, kiállt, beállt, és azt csinálta, amit tennie kellett. Minden szükséges eszköz megvolt ahhoz, hogy fel tudjunk lépni.

A darab kitűnően sikerült. Az előadás után nagyon boldogok voltunk, mindenki megdicsérte a másikat, kezet fogott, vagy egy nagy ötöst adott neki (összecsapták a tenyerüket).

Visszaöltöztünk az utcai ruhába, és a tapszünetben helyet foglaltunk a nézőtéren. Ki-ki a szülei, barátai mellé ült le.

Miután az összes vers- és prózamondó, illetve színjátszó szerepelt, a zsűri visszavonult pontozni. A várakozás-úgy tűnik – senkinek nem erőssége. Mindenki izgult, és türelmetlen volt. Szinte egy órának éreztük a zsűri távollétét, mielőtt visszahívták volna a terembe a jelenlévőket.

Először az alsósok és felsősök versmondó és prózai előadóit díjazták. Utána következtek a színjátszók helyezései. Ez volt a várva várt pillanat: elsők lettünk! Sőt, a közönség díját is elhozhattuk! A szülők és a tesók is lelkesek voltak. Ugrándoztunk örömünkben. Egyenként kezet fogtunk a zsűri tagjaival, a végén közös fénykép is készült. Detti néni is meghatódott. Nagyon jó volt ez a nap.

Mátyás Boglárka, 4. c

Könyvajánló a Család Évében

Péterfia Karola: Egyéves háború

Az élet megújul. Családregény. Kálvin Kiadó, Budapest, 1997.

A háború, amiről a könyv íródott, a legszebb és legszelídebb háborúk egyike. Az ötvenes években egy tíz gyermekes nagycsalád költözik egy pécsi ház egyik lakásába, aminek békéjét alaposan felforgatják: az addig unalmas udvaron labdajátékok kezdődnek, a csöndes utcán udvarlók, barátok és – mivel a szülők mindketten tanárok- szerenádozók jelennek meg. Két szomszéd kivételével mindenki befogadja a mókás, szeretetteli családot. Az egyik ellenséges szomszéd méltóságteljes, idős tudósember, a másik egy rosszindulatú pletykafészek, hajdan szebb napokat látott asszonyság. A háború célja pedig az, hogy lehet-e a szeretet és a derű eszközeivel harcolni az ellenséges pillantásokkal, érzésekkel. A háború győzelemmel végződik: a jószívű, de a gyermekzsivajtól eddig idegenkedő tudós a család szívbéli barátja lesz, a rosszindulatú asszonyság elmenekül. Erről a háborúról szól ez a gyermekregény, az írónő egyetlen végig megírt regénye.

Azt írónő saját családjának életét vetette papírra- miközben az ötvenes években tanított és tíz gyermeket nevelt. A könyv egy ifjúsági regénypályázaton ezüstérmes lett, majd elfelejtődött, több, mint húsz évvel később adták ki először. Így lett az írónő is egyregényes íróvá – a közöny biztosította, hogy azzá legyen…

Pedig a könyv többről szól, mint egy átlagos gyermekregény, bár tény, hogy 10-11 évesek számára íródott. A könyv hitvallás az Élet, az öröm, az egymás iránti szeretet mellett. (Ha valaki azt sóhajtja, hogy *ennyi pénzből a mai gonosz világban nem lehet gyermeket nevelni* – legszívesebben kezébe nyomnám ezt a könyvet.)

A könyv nem az ötvenes évekről szól, bár tény, hogy a stílusában itt-ott felismerhetők annak a kornak a szófordulatai. A könyvből áradó öröm mégsem az akkor kötelező hurra-optimizmus lenyomata, hanem egy hiteles, belső derűé: a legnagyobb szegénységen, problémákon is felül tud emelkedni a szeretet és az összetartozás tudata. A könyv megírásakor természetesen nem lehetett beleírni azt, ami a mai kiadásban már az utószóban olvasható, vagyis hogy ennek az örömnek az alapja a 127. zsoltár: *Az ÚR ajándéka a gyermek, és az anyaméh gyümölcse jutalom.* A regényben nincs említve, de végigkíséri a regényt ez az öröm: mindaz, amit megélnek- örömök, csalódások, nevetések és sírások, sikerek és balsikerek – az élet egésze Isten ajándéka a számukra.

A legkevésbé sem hiszem, hogy a nagycsaládos lét erkölcsi kötelesség lenne. Mindenkinek mérlegelnie kell, fizikailag, lelkileg, vagy más szempontból mennyire képes. Nem hiszem, hogy mondjuk egy hetedik szülés után tolókocsiba kényszerülő asszony sorsa az Isten akarata lenne… A könyv utószavában ezt írja egy asszony: *„Boldog vagyok és büszke arra, hogy nekem így adatott meg az anyaság, de mégsem tanácsolom senkinek, hogy szüljön tíz gyermeket! Mindenkinek megvan a maga fontos feladata, ám nekünk fontos megtalálni, hogy mi az. És ne álarcok mögé bújva, lényünktől idegen szerepet vállalva éljük le életünket. Engem arra teremtett az Úr, hogy anya legyek."* Igen, a gyermekvállalás ajándék, nem kötelesség! De fontos kimondani, hogy ajándék.

Ez a könyv nem valami *ellen* szól. Nem a válás, az egyke, a szingli-lét kritikája akar lenni. Egyszerűen annak a megvallása: jó egy családban együtt lenni!

A könyv gyermekszereplői már egytől egyig felnőttek, nagyszülők, néhányan már nem is élnek. A tíz gyerektől huszonhét unoka született, és… hát, a dédunokák számát nem tudom hirtelen megmondani. A gyermekkor emléke mint valami tündérmese kísérte el őket egész életükben: lehet így, egymásba kapaszkodva, egymást szeretve szemébe nézni a problémáknak. Nem zsenik, nem kivételesek, hanem teljes emberek lettek. Közöttük a hatodik: az anyám.

Hegedűs Attila
(egy a huszonhétből)

Népek Húsvétja

A húsvéti ünnep neve különböző nyelveken más és más. Közös eredete azonban, a húsvét héber neve, a pészah. A szó kikerülést, elkerülést jelent. Eredetileg a keresztény és a zsidó ünnep egybe is esett. A níceai zsinat i. sz. 325-ben szabályozta a keresztény ünnepek rendjét, ekkor vált el a két ünnep ideje. A húsvét angol neve: passover, átrepülést jelent. Gyakorta használják az Easter elnevezést, mely a német Oster szóval együtt keresendő. Őse egy germán istennő, Ostara az alvilág úrnője, ünnepe a tavaszi napéjegyenlőség idején volt. Lehet, hogy neve az East, a kelet szóból származik, s a napfelkeltére utal. A szó a magyarban nem található meg, de Csíkménységon a húsvéti körmenet neve: kikerülés, más vidékeken a feltámadáshoz kapcsolódik. A magyar szó: húsvét, az azt megelőző időszak, a negyvennapos böjt lezárulását jelzi.

Németországban nagypénteken letakarják a kereszteket. A szombat estéig tartó szigorú böjt után a családok vasárnapi ebédjén a főszerepet a piros tojások és a bárány alakú torta kapja. A gyermekek húsvétkor a kertekben elrejtett húsvéti tojások és sütemények után kutatnak, amiben a felnőttek is szívest-örömest segítenek nekik. Szokás még húsvéti máglyát rakni, melyen a karácsonyfákat égetik el, így búcsúzva a téltől, és köszöntve a tavaszt.

Németországban nagypénteken letakarják a kereszteket. A szombat estéig tartó szigorú böjt után a családok vasárnapi ebédjén a főszerepet a piros tojások és a bárány alakú torta kapja. A gyermekek húsvétkor a kertekben elrejtett húsvéti tojások és sütemények után kutatnak, amiben a felnőttek is szívest-örömest segítenek nekik. Szokás még húsvéti máglyát rakni, melyen a karácsonyfákat égetik el, így búcsúzva a téltől, és köszöntve a tavaszt.

Az olaszok húsvéti süteményei, a történelmi hagyományoknak megfelelően, lisztből, tojásból, cukorból és olíva olajból készülnek. Hogy a gyerekek számára kívánatossá tegyék a tésztát, galamb, baba, lovacska, nyúl és harang formára sütik. Belsejükbe igen gyakran ajándékot is rejtenek. Hasonló meglepetésekkel töltik meg a nagy, díszes csokoládékat is. Szicília kisvárosaiban a fiatalok Jézus és tizenkét apostolának szobrát hordozzák körbe a településen. Húsvét vasárnap délben a templom előtt eljátsszák a feltámadási jelenetet. Az előadás fénypontja az, amikor Mária gyászában lefátyolozva megjelenik, majd amikor az apostolok elmondják neki, hogy fia feltámadt, ledobja magáról a fátylat. Így találkozik újra Krisztussal.

Forrás: husvet.hu, evangelikus.hu

… és a mi gyülekezetünkben?

„Új hagyományunk" a húsvét hajnali istentisztelet, az egyik legnagyobb örömünnep. Ilyenkor a gyülekezet évről-évre újra átélheti a feltámadás csodáját. A húsvéti történetet végig feleleveníti a liturgia, amely alatt a templom sötét, majd csak a kezünkben tartott parányi mécses világít, s az igehirdetés végére a padsorok már fényben úsznak. Különösen megragadó, amikor a feltámadás győzelmét hirdető ének a napfelkelte pillanatában harsan fel a padsorok között. Az istentisztelet után közös reggelivel ünnepelünk.

Tervezett programok

(húsvéti időszak)

A Nagyhét istentiszteletei a húsvéti ünnepkörnek megfelelő hagyományaink szerint lesznek megtartva:

- nagycsütörtökön, április 21-én 17.00-kor német, 18.00-kor magyar istentisztelet
- nagypénteken, április 22-én 8.00., 10.00-kor magyar, 9.00-kor német, 18.00-kor passiós istentisztelet
- nagyszombaton, április 23-án 14.00-kor német és 15.00-kor magyar istentisztelet a temetőkápolnában
- húsvét ünnepén 5.00-kor hajnali, 8.00., 10.00-kor magyar, 9.00-kor német istentisztelet; délután 15.00-kor Balfon és Nagycenken, 16.00-kor pedig a Kórházkápolnában és Fertőszentmiklóson tartunk igei és úrvacsorás alkalmakat.
- húsvéthétfőn 8.00., 10.00-kor magyar, 9.00-kor német istentisztelet.

Április 26-án 17.00-kor presbiteri ülést tartunk a nagyteremben.

Április 29-én 5 éves az újjáalakított Soproni Evangélikus Egyházmegye.

Április 30-án 10.00. a Líceum ballagási ünnepe a Deák-kútnál jó idő esetén, rossz időjárás esetén pedig a templomban.

Április 30-án 11.00. az Eötvös ballagása a templomban.

Május 1-jén, Anyák napján köszöntjük istentiszteleteinken az édesanyákat.

Május 2-4 között Gabnai Sándor esperes részt vesz az országos lelkészkonferencián Balatonszárszón.

Május 5-én 17.00-kor a Család Éve programsorozat keretében „*A család a magyar népmesében*" címmel hallgathatunk meg előadást a Hunyadiban.

A május 6-8. közötti hétvégén lesz az idei utolsó konfirmációs hétvége Hegedűs Attila igazgató lelkész vezetésével Gyenesdiáson.

Május 6-7-én Hunyadi napok lesznek, amelyből a szombat a hagyományos Szent György Nap.

Május 7-én a Perkovátz Ház Baráti Kör szervezésében megtartásra kerül idén is a hagyományos Fraknói túra – benne a Rozálián egyházi áhítatunkkal.

Május 8-án az aznapi perselypénzünk ifjúsági offertórium lesz.

Május 9-től folytatódik a bibliaórai sorozat a Nyugdíjasházban.

Május 9-én 19.00-kor belépőjegyes Wass Albert est lesz a templomban Rékasi Károly színművész tolmácsolásában „Szerelmem, Erdély" címmel.

Május 10-én 17.00-kor sajnos mégsem tudta vállalni előadását a Luther Szövetségben Dr. Lang Jánosné világi elnökünk, viszont alkalom lesz. A „beugró" előadó Bence Zsófia lesz, aki afrikai missziói útjáról tart vetített képes beszámolót.

Május 11-12-én kétnapos LMK-nk lesz Balatonszárszón – közösen a Somogy-Zalai Egyházmegyével.

Május 14-én templomtakarításra várjuk a segítő kezeket.

Május 15-én 11.00-kor megemlékezést tartunk a Német Kisebbségi Önkormányzattal együtt a Kitelepítési emlékművünknél.

Május 20-án 19.00-kor a KÉSZ meghívására előadást tart Gabnai Sándor esperes a Jezsuita teremben „Széchenyi és a vallás" címmel.

Május 21-én tartjuk gyülekezeti majálisunkat – kirándulásunkat.

Május 21-én 15.00-kor Harkán hálaadó istentisztelet lesz Ittzés János püspök úr szolgálatával.

Május 22-én, Cantate vasárnapján mi leszünk a házigazdái az Egyházkerületi Kórustalálkozónak, amelyen minden egyházkerületi egyházmegyénk egy-egy kórusa, azaz összesen hat kórus vesz részt közel 130 fővel. A 10.00-i istentiszteletünkön is szerepelnek az egyházkerület kórusai, majd délután pedig közös egyházzenei áhítattal egybekötött koncertet adnak.

Május 24-én tartjuk a munkaév utolsó presbiteri ülését. 17.00-kor a temetőkápolnához várjuk nemcsak a presbiter testvéreket – akkor adnánk át hivatalosan az elké-

szült mozgássérült feljárót. Az ünnepség után presbiter testvéreinkkel kihelyezett munkaév záró gyűlést tartunk a Vincellér Házban.

Május 26-án a Család Éve programsorozat keretében 16.00-tól a Líceum mutatkozik be. Tölli Balázs igazgató úr „*Történelmi mérföldkövek*" címmel mutatja be az intézmény múltját és életét.

Május 28-án Egyházkerületi Missziós Nap lesz Zalaegerszegen, amelyre várjuk testvéreink bejelentkezését a lelkészi hivatalban.

Aznap, tehát május 28-án Nyitott templomok éjszakája is lesz a belvárosi templomokban, így a mienkében is 18.00-tól 24.00-ig. Részletes program a plakáton, hírlevélben és a honlapon.

Bár június első hétvégéje szokott lenni a hagyományos lícista hétvége, de idén a Kirchentag miatt ez egy héttel előbbre került. Május 29-én 10.00-i istentiszteletünk a gimnázium ünnepi alkalma, amelyen Hasza Mónika szombathelyi másodlelkész, volt lícista öregdiák szolgál.

Ugyancsak aznap, május 29-én, a Hősök Napja tiszteletére 11.00-kor koszorúzást tartunk a Hősi emlékműnél a templom előterében. Amúgy várhatóan aznap 10.00-tól a bánfalvi temetőben lesz a városi megemlékezés.

Május 29-én 18.00-kor lesz a konfirmációs vizsga a templomban.

Május 30-án 16.00-kor a munkaév utolsó magyar bibliaórája a Nyugdíjasházban.

Június 1–5. között busznyi delegációval utazik gyülekezetünk a drezdai Kirchentagra – egyházi napokra.

Június 2-án, Mennybemenetel ünnepén iskoláink részvételével tartjuk templomi istentiszteleteinket, mégpedig a vasárnapi rend szerint: 8.00-kor és 10.00-kor magyar nyelven, 9.00-kor német nyelven. Az aznapi Wochenpredigt elmarad.

Június 5-án 8.30-ra Csornára hívott bennünket az ottani gyülekezet, ahol megemlékező istentiszteletet és emléktáblaavatót tartunk a sokunk által még ismert Hubert István volt csornai lelkész tiszteletére.

Június 5-én istentiszteleteink perselypénze missziói offertórium lesz.

Június 5-én 18.00-kor egy svéd kórus lesz a vendégünk, akik templomi koncertet adnak.

Június 7-én Gabnai Sándor esperes esperesi értekezleten vesz részt Békéscsabán.

Június 8-án LMK, egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés lesz Kisfaludon.

Június 10-én ballagás a Hunyadiban.

Június 11-én Egyházkerületi Nyugdíjaslelkész Találkozó lesz Győrben, a Püspöki Hivatalban.

Június 11-én ökumenikus Semmering-kirándulás lesz egyházi áhítattal.

Június 12-én a 10.00-i ünnepi pünkösdi istentiszteletünk egyben konfirmációs istentisztelet is lesz hagyományainknak megfelelően.

Június 13-án pünkösdhétfőn a vasárnapi rend szerint tartjuk istentiszteleteinket.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Istentisztelet Szolgálati beosztás 2011 húsvéttól pünkösdig

nap		szolgálat	lelkész
április 24.	5.00	magyar	Hegedűs A.
	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Gabnai S..
	15.00	Balf	Gabnai S.
	15.00	Nagycenk	Hegedűs A.
	16.00	kórház	Gabnai S.
	16.15	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.
április 25.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	német	Winter, G.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
május 1.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.
	10.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Kórházkápolna	Gabnai S.
május 8.	8.00	Magyar	Gabnai S.
	9.00	Német	Szimon J.
	9.00	Gyermek	Gabnai S.
	10.00	Magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.
május 15.	8.00	Magyar	Hegedűs A.
	9.00	Német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
május 22.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.
	10.00	magyar - kórustalálkozó	Ittzés János - Gabnai S.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.

nap		szolgálat	lelkész
május 29.	8.00	Magyar	Hegedűs A.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar - Lícista	Hasza Mónika
	15.00	Balf	Hegedűs A.
	17.00	Konf. vizsga	Hegedűs A.
június 2.	8,00	magyar	Gabnai S.
	9,00	Német	Szimon J.
	10,00	Magyar	Gabnai S.
június 5.	8.00	Magyar	Kendeh Péter
	9.00	Gyermek	Kendeh Péter
	9,00	német	Winter, G
	10.00	Magyar	Kendeh Péter
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16 .00	Kórházkápolna	Gabnai S.
június 12.	8.00	Magyar	Hegedűs A.
	10.00	magyar - német- konfirmációi	Hegedűs A. - Menke, V.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	15.00	Nagycenk	Hegedűs A
	16.00	kórház	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.
június 13.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Gabnai S.

Christophoros
A Soproni Evangélikus Egyházközség újsága
9400 Sopron, Bünker köz 2.
e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság tagjai:
Koordinátor: dr. Tölli Katalin
Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila
Tördelés: Kóczán Krisztián
Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölli Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekekről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomtatva a Lővér Print nyomdában, 350 példányban.
Várható következő megjelenés: 2011. pünkösd